

स्त्रीवत्वं लास्यस्यते” शब्दार्थचिं० दृढवाक्योक्ते २५-
 न्त्ये च “गण्डोड्डीनालिसाखासुखरितककुभसाण्डवे
 मूलपाणेः” मासतीमा०। २८३तन्त्ये शृणुभेदे च मेदि०।
 ताण्डवतालिक ५० ताण्डवे तालसहानं शिष्यस्य ठञ् ।
 शिवहारपालके मन्दोन्नेरे त्रिका० । [प्रियमात्रे लि० ।
 ताण्डवप्रियं ५० ताण्डवं प्रियमस्य । शिवे शब्दमां० शब्द-
 ताण्डवित लि० ताण्डव+कतो जि कर्मणि क्त । नर्तिते ।
 “अतिप्रशुभं शकाण्डताण्डवितधौ तसितसूक्ष्माभ्वरसह-
 सम्” “विकटललाटतटताण्डवितभूकृटिना क्रुद्धेन
 महामोहेन” प्रबोधच० ।
 ताण्डिन् ५० व० व०। ताण्डिनेन प्रोक्तमधीयते वैशम्पायना-
 नेवासित्वात् इति-यत्नोपः । तण्डिनुनिपुलताण्डु
 प्रोक्तशाखाध्यायिषु । तस्य ज्ञातः अण् संयोगपूर्वाकेनो
 न टिकोपः । ताण्डिन तस्य ज्ञाते । स च यजुर्वेदस्य
 कल्पसूत्रकत्तां तण्डिशब्दे ३२०७ प्र० दृश्यम् ।
 ताण्डुर ५० तण्डिनुनेरपत्यम् गंगां यञ् । तण्डिनुनेर-
 पत्ये स्त्रियां ङीप् यत्नोपः । ताण्डुरी ।
 तात ५० तन-क्त दीर्घच । पितरि अमरः । “ईषदी-
 पदनधीतविद्या तातमाहसुदमाविवर्जयन्” कुसुमाञ्जली
 हरिदासः “हा तातेति क्रन्दितमाकर्ण्य विषयः” रघुः ।
 २अनुक्तम्प्रे मेदि० “नाहं गृह्णामि वस्ताता ! इटीर्णांका-
 रणान्विताः” भा० आ० १७६ अ० । “स तात इति वि-
 प्रप्तिं वशिष्ठं प्रत्यभाषत । मातुः समक्षं कौन्तेय ! अप-
 श्यन्त्याः परन्तप ! । तातेति परिपूर्णार्थं तस्य तन्मधुरं
 वचः । अपश्यन्त्यनुपूर्णांशो शृण्वती तनुवाच च ।
 मा तात ! तात ! तातेति ब्रूहेन पितरं पितुः ।
 रक्षसा भक्षितस्तात ! तव तातो वनान्तरे । मन्यसे
 यन्तु तातेति नैष तातस्तवानच ! । आर्य्य एष पिता
 तस्य पितृत्वं यश्चिन्तितः” भा० आ० १७८ अ० । “लघु-
 क्तातो भवति वै ज्योषो सुवृत्ति कृच्छ्रतः” भा० आ०
 २२२ अ० । १५५ ज्ये लि० शब्दरत्ना० । “तस्मान्मुच्ये यथा
 तात ! संविधाहं तथार्हं वि” रघुः । पूज्यं वशिष्ठं प्रति
 दिक्षीपसम्बोधनम् ।
 तातगु ५० तावत्येव गोर्वाचकशब्दो यस्य गवान्तत्वात्
 गौण्ये ह्रस्वः । पितृभ्रातरि पितृष्वे । २जनकहिते
 शब्दार्थचिं० लि० ।
 ताततुल्य ५० शत० । पितृसमाने हिमच०। तातसमादयोऽप्यत्र
 तातन ५० स्त्री तातं प्रपन्नं नत्वति नत-ड । अङ्गनखने

त्रिकाण्डशेषः स्त्रियां जातित्वात् ङीप् तातनी ।
 तातल ५० तापं जाति ला-क घृणे०। १०गे २पाके श्लोह-
 क्रूरे ४मनोजेवे च० मेदि०। ५तप्रसाले लि० अजयपालः ।
 ताति ५० ताय-क्तच् । १५७ जटाधरः । ताय-भावे क्तिन् ।
 २८३ स्त्री “तद्वत्त्वभवता निष्प्रसाधिषां कामसरिष्टतातिम्
 आशाकहे” वी० च० । तातिलप्रत्ययान्तः अरिष्टताति
 शब्दरत्नान्ये ।
 तात्कालिक लि० तस्मिन् काले भवः काश्या० व्याप-
 दादिपूर्वकात्कालान्तात् ठञ् जिठ् वा । तत्कालभवे
 तल ठञि स्त्रियां ङीप् जिठि टाप् इति भेदः “कर्तु-
 क्तात्कालिकी शुद्धिरशुद्धः पुनरेव सः” शु०त० शङ्खः ।
 “भवेत् तात्कालिको ग्रहः” ज्यो० । तात्कालिकसरच-
 क्रम् चक्रशब्दे दृश्यम् “अहर्गण्योत्पन्नग्रहस्य तात्का-
 लिकत्वात्” छ० सि० रङ्गना० ।
 तात्पर्य्यं न० तत्परस्य भावः प्रयञ् । १वक्तुरिच्छायाम्,
 २अभिप्राये शतपरतायाञ्च । तात्पर्य्यं शब्दार्थनिरूपणेन
 तात्पर्य्यज्ञानस्य शब्दबोधजनकत्वमनुमानचिं० समर्थितं
 यथा “तात्पर्य्याधीनं शब्दप्रामाण्यम् । तल तत्परत्वं न
 तत्साध्यकत्वम् । पदार्थतत्संसन्धयोः शब्दासाध्य-
 त्वात् । अथ तद्गोचरप्रवृत्तिनिवृत्तिसाध्यकत्वं तत्परत्वं
 तच्च भव्यार्थस्य साक्षात्, भूतार्थस्य तु प्रशंसानिन्दावाक्यस्य
 प्रशस्तनिन्दितस्वार्थप्रतिपादनद्वारा लाक्षणिकस्य
 लक्षणीयविषयप्रवृत्तिनिवृत्तिजनकत्वेन तत्परत्वमिति चेत्
 न तत्परत्वे ऽङ्गीकृते तज्ज्ञानं जनयित्वा तल प्रवर्तकत्वं
 तत्प्रवर्तकत्वे च तत्परत्वमिति परस्परान्वयात् लाक्ष-
 णिकस्याननुभावकत्वे ऽपि लक्षणीयपरत्वात् काव्यादेः
 स्वरूपाख्यानमात्रपर्य्यवसानाच्च । ननु तद्वबुद्धिज-
 नकत्वं तत्परत्वं प्रशंसानिन्दावाक्यमपि प्रशस्तनिन्दित-
 स्वार्थधीहेतुत्वेन तत्परार्थकं तच्च ज्ञानं प्रशस्ते सर्वः
 प्रवर्तते निन्दिताच्च निवर्तते इति स्वविषये प्रवृत्तिनि-
 वृत्ती जनयतीति तत्परस्य इति चेत् न गोणलाक्ष-
 णिकयोरननुभावकत्वात् । तद्वबुद्धिजनने तत्परत्वमित्य-
 न्योन्याश्रयाच्च तज्जननयोग्यत्वमिति चेत् तथैकलोच्चा-
 रणेन नानार्थं नानार्थपरत्वं लक्षणायाच्च स्वस्वार्थपरत्वं
 स्यात् योग्यतासत्त्वात् नापि तत्प्रतिपदाद्यकत्वं तात्प-
 र्य्यं विना न तथैकान्योन्याश्रयात् प्रशंसादिवाक्यस्य प्रवृ-
 त्त्याद्यप्रतिपादकत्वात् लाक्षणिकस्याप्रतिपादकत्वाच्च ।
 अथ गङ्गापदं स्वार्थादिनाभावे तीरं प्रतिपादयत् तत्पर-